

תלמודו בידו

דף כ עמוד ב

א] אלמנה מן הנישואין נפלה לפני כהן גדול, מה דינה ומדוע ?

ב] אלמנה מן האירוסין שנפלה לפני כהן גדול, מה דינה ומדוע ?

ג] האם זקן רשאי לייבם ?

ד] האם פצוע דכא בכלל פרשת יבום וחליצה ?

ה] כיצד עשה של יבום דוחה לא תעשה של חייבי לאווין, הרי אפשר לקיים שניהם על ידי חליצה ?

א] חולצת, ואינה מתייבמת. שאין עשה של יבום דוחה עשה ולא תעשה. עשה של "בבתוליה יקח", ולא תעשה של "אלמנה לא יקח". עבר ובא עליה, אין ביאתה מועלת לקנותה, ולא לפטור את הצרה.

ב] רב: מן התורה חולצת ואינה מתייבמת. שנאמר "ועלתה יבמתו השערה", ותיבת "יבמתו" מיותרת, ללמד שיש יבמה שעולה השערה לחליצה, אך לא ליבום.

רבא: מן התורה הביאה הראשונה מותרת, משום שעשה של יבום דוחה לא תעשה של "אלמנה לא יקח". אך ביאה שניה אסורה.

וחכמים גזרו על הביאה הראשונה משום הביאה שניה. עבר ובא עליה קנאה, וצרתה נפטרה. ויש הסובר שלא קנאה, ונדרחו דבריו.

ג] זקן מותר לייבם, אף שאינו ראוי ללדת.

ד] המת פצוע דכא: אשתו חולצת או מתייבמת.

היבם פצוע דכא: מן התורה העשה של יבום דוחה את הלאו של "לא יבא פצוע דכא בקהל". אבל מדרבנן גזרו שיחלוץ.

עבר וייבמה, נעשית אשתו, אך אסור לקיימה ויוציאה בגט.

ה] חליצה במקום יבום אינה נחשבת מצוה, נמצא שאין העשה של יבום מתקיים אלא על ידי שעובר על הלאו.